CZYNNIKI INDYWIDUALNE: FILOZOFIE I WARTOŚCI MORALNE

Większość dyskusji na temat etyki biznesu odnosi się do filozofii moralnych jednostki w procesie podejmowania decyzji etycznych, a model, który przedstawiliśmy w rozdziale 5, określa indywidualne perspektywy moralne jako centralny element procesu podejmowania decyzji etycznych. W tym rozdziale przedstawiamy szczegółowy opis i analizę tego, jak pochodzenie i filozofie poszczególnych osób wpływają na ich decyzje. Ludzie często używają swoich indywidualnych filozofii moralnych, aby uzasadniać decyzje lub wyjaśniać swoje działania. Aby zrozumieć, w jaki sposób ludzie podejmują decyzje etyczne, warto znać główne typy filozofii moralnych. W tym rozdziale omówimy etapy rozwoju poznawczego w odniesieniu do tych filozofii moralnych. Wyjaśniamy również, dlaczego teoria poznawczego rozwoju moralnego może nie wyjaśniać tak dużo, jak myśleliśmy. Dodatkowo badamy przestępczość w białych kołnierzykach w odniesieniu do filozofii moralnych i wartości osobistych.

DEFINIOWANA FILOZOFIA MORALNA

Kiedy ludzie mówią o filozofii, zwykle odwołują się do ogólnego systemu wartości, według którego żyją. Z drugiej strony filozofia moralna odnosi się do określonych zasad lub wartości, którymi ludzie kierują się, aby decydować, co jest dobre, a co złe. Ważne jest, aby zrozumieć różnicę między filozofiami moralnymi a etyką biznesu. Filozofie moralne są specyficzne dla osoby, podczas gdy etyka biznesowa opiera się na decyzjach podejmowanych przez grupy lub podczas wykonywania zadań mających na celu osiągnięcie celów biznesowych. Filozofia moralna to zasady i wartości człowieka. W kontekście biznesowym etyka odnosi się do tego, co grupa, firma lub organizacja definiuje jako dobre lub złe działania, które odnoszą się do jej operacji biznesowych i celu w postaci zysków, zysków na akcję lub innej finansowej miary sukcesu. Na przykład kierownik produkcji może kierować się ogólną filozofią zarządzania, która kładzie nacisk na zachęcanie pracowników do jak największego poznania produktu, który wytwarzają. Jednak filozofia moralna menedżera wchodzi w grę, gdy musi on podejmować decyzje, takie jak powiadomienie pracowników z wyprzedzeniem o zbliżających się zwolnieniach. Chociaż pracownicy wolą ostrzeżenie z wyprzedzeniem, wydanie takiego ostrzeżenia może zagrozić jakości i ilości produkcji. Takie decyzje wymagają od osoby oceny „słuszności" lub moralności wyborów w kategoriach własnych zasad i wartości. Filozofie moralne przedstawiają wytyczne dotyczące „określania sposobu rozwiązywania konfliktów interesów ludzkich i optymalizacji wzajemnych korzyści ludzi żyjących razem w grupach". 1 Filozofie te kierują ludźmi podczas formułowania strategii biznesowych i rozwiązywania określonych problemów etycznych. Jednak nie ma jednej filozofii moralnej, którą każdy akceptuje. Filozofie moralne są często używane do obrony określonego typu systemu gospodarczego i zachowania jednostek w tych systemach. Adam Smith jest uważany za ojca wolnorynkowego kapitalizmu. Był profesorem logiki i filozofii moralnej, napisał traktat „Teoria nastrojów moralnych" (1759) oraz książkę „Badanie natury i przyczyn bogactwa narodów" (1776). Smith uważał, że biznes jest i powinien kierować się moralnością dobrych ludzi. Ale w osiemnastym wieku Smith nie mógł sobie wyobrazić złożoności współczesnych rynków, wielkości koncernów międzynarodowych ani tego, że cztery lub pięć firm mogłoby przejąć kontrolę nad zdecydowaną większością zasobów świata. Jego idee nie przewidywały pełnej siły demokracji ani ogromnego bogactwa i władzy, jakie niektóre firmy mogłyby posiadać w krajach. W kapitalizmie niektórzy menedżerowie postrzegają zysk jako ostateczny cel przedsiębiorstwa i mogą nie przejmować się wpływem decyzji ich firm na społeczeństwo. Ekonomista Milton Friedman popiera ten punkt widzenia, twierdząc, że rynek nagrodzi lub ukarze firmy za nieetyczne postępowanie bez potrzeby regulacji rządowych. Pojawienie się tego kapitalizmu typu Friedmana jako dominującego i najpowszechniej akceptowanego systemu gospodarczego stworzyło na całym świecie społeczeństwa zorientowane na rynek. Nawet komunistyczny rząd Chin dostosował kapitalizm i wolną przedsiębiorczość, aby pomóc mu stać się wiodącą potęgą gospodarczą. Stany Zjednoczone wyeksportowały ideę, że niewidzialna

ręka wolnorynkowego kapitalizmu może rozwiązać problemy ludzkości i poprowadzić społeczeństwa w kierunku większego szczęścia i dobrobytu w wyniku zwiększonej dostępności produktów i usług. Marketing pomaga konsumentom zrozumieć, porównać i uzyskać te produkty, zwiększając w ten sposób wydajność i skuteczność wymiany. Jednak wolny rynek nie rozwiąże wszystkich problemów. Na przykład nadmierna konsumpcja ma negatywny wpływ na środowisko i może być niezdrowa psychicznie, duchowo i fizycznie. Więcej niekoniecznie jest najlepsze w każdej sytuacji. Systemy ekonomiczne nie tylko alokują zasoby i produkty w społeczeństwie, ale także wpływają na działania i przekonania jednostek (moralność) i społeczeństwa (prawa) jako całość oraz są pod ich wpływem. Sukces systemu gospodarczego zależy zarówno od jego ram filozoficznych, jak i od jednostek w ramach systemu, które utrzymują filozofie moralne, które łączą ludzi na kooperatywnym, wydajnym i produktywnym rynku. Arystoteles ma długą tradycję kwestionowania zgodności ekonomii rynkowej i indywidualnych zachowań moralnych. Jednostki w dzisiejszym społeczeństwie istnieją w ramach instytucji społecznych, politycznych i ekonomicznych. Osoby borykające się z problemami etycznymi często opierają swoje decyzje na własnych wartościach i zasadach dobra lub zła, których większości nauczyli się w procesie socjalizacji z pomocą członków rodziny, grup społecznych, religii i formalnej edukacji. Poszczególne czynniki wpływające na podejmowanie decyzji obejmują osobiste filozofie moralne. Dylematy etyczne pojawiają się w sytuacjach rozwiązywania problemów, gdy zasady rządzące podejmowaniem decyzji są niejasne lub sprzeczne. W sytuacjach z życia codziennego nic nie zastąpi własnego krytycznego myślenia i zdolności jednostki do przyjęcia odpowiedzialności za swoje decyzje. Filozofie moralne są idealnymi perspektywami moralnymi, które dostarczają jednostkom abstrakcyjnych zasad kierujących ich egzystencją społeczną. Na przykład decyzja osoby o recyklingu odpadów lub zakupie lub sprzedaży produktów pochodzących z recyklingu lub nadających się do recyklingu jest pod wpływem filozofii moralnej i indywidualnego podejścia do recyklingu. 4 Często trudno jest wdrożyć indywidualną filozofię moralną w złożonym środowisku organizacji biznesowej. Z drugiej strony, nasz system ekonomiczny zależy od tego, czy ludzie zbierają się razem i dzielą się filozofiami, aby tworzyć wartości, zaufanie i oczekiwania, które pozwalają systemowi działać. Większość pracowników w organizacji biznesowej nie myśli o konkretnej filozofii moralnej, której się posługują, gdy ma do czynienia z kwestią etyczną. Wiele teorii związanych z filozofiami moralnymi odnosi się do orientacji na wartości i pojęć, takich jak ekonomia, idealizm i relatywizm. Pojęcie orientacji na wartość ekonomiczną wiąże się z wartościami kwantyfikowanymi środkami pieniężnymi; zgodnie z tą teorią, jeśli czyn przynosi większą wartość swoim wysiłkom, to należy go uznać za etyczny. Z drugiej strony idealizm jest filozofią moralną, która przywiązuje szczególną wagę do idei i ideałów jako wytworów umysłu. Termin odnosi się do wysiłków niezbędnych do wyjaśnienia wszystkich przedmiotów w przyrodzie i doświadczeniu oraz do przypisania im wyższego stopnia istnienia. Badania ujawniły pozytywną korelację między myśleniem idealistycznym a podejmowaniem decyzji etycznych. Realizm to pogląd, że świat zewnętrzny istnieje niezależnie od naszych percepcji. Realiści zakładają, że ludzkość nie jest z natury życzliwa i życzliwa, ale z natury skupiona na sobie i konkurencyjna. Według realistów, ostatecznie każdy człowiek kieruje się własnym interesem. Badania pokazują negatywną korelację między realistycznym myśleniem a podejmowaniem decyzji etycznych. Przekonanie, że wszystkie działania są ostatecznie motywowane wewnętrznie, wydaje się prowadzić do tendencji do podejmowania nieetycznych decyzji

FILOZOFIE MORALNE

Istnieje wiele filozofii moralnych, ale ponieważ szczegółowe badanie ich wszystkich wykracza poza zakres tej książki, ograniczymy naszą dyskusję do tych, które są najbardziej przydatne w badaniach etyki biznesu. Nasze podejście koncentruje się na najbardziej podstawowych koncepcjach potrzebnych do zrozumienia etycznego procesu podejmowania decyzji w biznesie. Nie nakazujemy używania żadnej określonej filozofii moralnej, ponieważ nie ma jednego prawidłowego sposobu rozwiązania kwestii

etycznych problemu w biznesie. Aby pomóc Ci zrozumieć, w jaki sposób filozofie moralne mogą być stosowane w procesie podejmowania decyzji, posłużymy się hipotetyczną sytuacją jako ilustracją. Przypuśćmy , że Sam Colt, przedstawiciel handlowy, przygotowuje prezentację handlową dla swojej firmy Midwest Hardware, która produkuje nakrętki i śruby. Sam ma nadzieję uzyskać dużą sprzedaż od firmy budowlanej, która buduje most na rzece Missisipi w pobliżu St. Louis w stanie Missouri. Śruby produkowane przez Midwest Hardware mają 3-procentowy współczynnik defektów, co chociaż jest akceptowalne w branży, sprawia, że nie nadają się do stosowania w niektórych typach projektów, takich jak te, które mogą podlegać nagłym, silnym naprężeniom. Nowy most zostanie zlokalizowany w pobliżu linii uskoku Nowego Madrytu, źródła największego trzęsienia ziemi w Stanach Zjednoczonych w 1811 roku. Epicentrum tego trzęsienia ziemi, które spowodowało rozległe zniszczenia i zmieniło bieg Missisipi, znajduje się niecałe 200 mil od nowego miejsca, w którym znajduje się most. Eksperci od trzęsień ziemi uważają, że istnieje 50-procentowe prawdopodobieństwo, że trzęsienie ziemi o sile większej niż wystąpi gdzieś wzdłuż uskoku Nowego Madrytu do roku 2030. Jednak budowa mostów na tym obszarze nie jest regulowana przepisami dotyczącymi trzęsień ziemi. Jeśli Sam wygra sprzedaż, oprócz swojej zwykłej pensji otrzyma prowizję w wysokości 25 000 USD. Ale jeśli powie wykonawcy o liczbie wad, Midwest może stracić sprzedaż na rzecz konkurenta, który sprzedaje śruby o niższym współczynniku wad. Problem etyczny Sama polega na tym, czy wskazać wykonawcy mostu, że w przypadku trzęsienia ziemi niektóre śruby na Środkowym Zachodzie mogą się zepsuć, co może doprowadzić do zawalenia się mostu. Wrócimy do tej ilustracji, omawiając poszczególne filozofie moralne, pytając, w jaki sposób Sam Colt mógłby wykorzystać każdą filozofię do rozwiązania swojego problemu etycznego. Nie oceniamy jakości decyzji Sama i nie opowiadamy się za żadną jedną filozofią moralną; w rzeczywistości ta ilustracja i uzasadnienie decyzji Sama są z konieczności zarówno uproszczone, jak i hipotetyczne. W rzeczywistości decydent prawdopodobnie miałby o wiele więcej czynników do rozważenia przy dokonywaniu wyboru, a tym samym mógłby podjąć inną decyzję. Z tą uwagą wprowadzamy pojęcie dobra i kilka typów filozofii moralnej: teleologię, deontologię, perspektywę relatywistyczną, etykę cnót i sprawiedliwość.

Dobroć instrumentalna i wewnętrzna

Aby docenić filozofię moralną, musisz zrozumieć różne perspektywy pojęcia dobra. Czy istnieje wyraźna i niezachwiana granica między „dobrym" a „złym"? Jaka jest zależność między celem a środkami generowania „dobrych" i „złych" wyników? Czy istnieje sposób, aby określić, czy cele można niezależnie zidentyfikować jako dobre czy złe? Ponieważ odpowiedzi mogą być złożone i zagmatwane, uprościliśmy dyskusję. Na przykład Arystoteles argumentował, że szczęście jest z natury dobrym celem, a jego dobro jest naturalne i uniwersalne, bez teorii względności. Z drugiej strony filozof Immanuel Kant przekonywał, że dobra wola, poważnie zastosowana do osiągnięcia, jest jedyną dobrą rzeczą samą w sobie. Dwie podstawowe koncepcje dobra to monizm i pluralizm. Moniści uważają, że tylko jedna rzecz jest z natury dobra, a pluraliści uważają, że dwie lub więcej rzeczy są z natury dobre. Monistów często charakteryzuje hedonizm - idea, że przyjemność jest ostatecznym dobrem lub najlepszym celem moralnym obejmuje największą równowagę przyjemności nad bólem. Hedonizm definiuje właściwe lub akceptowalne zachowanie jako takie, które maksymalizuje osobistą przyjemność. Filozofowie moralności opisują tych, którzy wierzą, że więcej przyjemności jest lepsza, jako hedonistów ilościowych, a tych, którzy uważają, że można uzyskać zbyt wiele dobra (na przykład przyjemności), jako hedoniści jakości. Pluraliści, często określani jako niehedoniści, zajmują przeciwne stanowisko, że żadna rzecz nie jest z natury dobra. Na przykład pluralista może postrzegać piękno, doświadczenie estetyczne, wiedzę i osobiste uczucia jako dobra ostateczne. Platon argumentował, że dobre życie jest mieszaniną (1) umiaru i sprawności, (2) proporcji i piękna, (3) inteligencji i mądrości, (4) nauki i sztuki oraz (5) czystych przyjemności duszy. Chociaż wszyscy pluraliści nie są hedonistami, wszyscy moniści niekoniecznie są hedonistami. Jednostka może wierzyć w pojedyncze wewnętrzne dobro inne niż

przyjemność; Na przykład Machiavelli i Nietzsche uważali władzę za jedyne dobro, a wiara Kanta w jedyną cnotę dobrej woli klasyfikuje go jako monistycznego niehedonistę. Bardziej nowoczesny pogląd wyraża stanowisko instrumentalistyczne. Instrumentaliści nazywani czasami pragmatykami odrzucają idee, że (1) cele można oddzielić od środków, które je wytwarzają, oraz (2) cele, cele lub rezultaty są same w sobie dobre. Filozof John Dewey argumentował, że różnica między celem a środkiem jest jedynie kwestią indywidualnej perspektywy; tak więc prawie każde działanie może być celem lub środkiem. Dewey podaje przykład, że ludzie jedzą, aby móc pracować i pracują, aby móc jeść. Z praktycznego punktu widzenia cel jest tylko odległym środkiem, a środki są tylko serią aktów widzianych z wcześniejszego etapu. Z tego wniosku wynika, że nie ma czegoś takiego jak jeden, uniwersalny cel. Dyskusja na temat wartości moralnej często obraca się wokół natury dobra, ale teorie moralnego obowiązku zmień pytanie na „Co sprawia, że działanie jest słuszne lub obowiązkowe?" Teorie dobroci zazwyczaj koncentrują się na końcowym wyniku działań i stworzonej przez nie dobroci lub szczęściu. Teorie zobowiązań kładą nacisk na środki i motywy usprawiedliwiania działań i dzielą się na kategorie teleologii i deontologii.

Teleologia

Teleologia (od greckiego słowa oznaczającego „cel" lub „cel") odnosi się do filozofii moralnych, w których czyn jest uważany za moralnie słuszny lub akceptowalny, jeśli przynosi pożądany rezultat, taki jak przyjemność, wiedza, rozwój kariery, urzeczywistnienie własnego ja. zainteresowanie, użyteczność, bogactwo, a nawet sława. Filozofie teleologiczne oceniają moralną wartość zachowania, przyglądając się jego konsekwencjom, a zatem filozofowie moralności często odwołują się do tych teorii jako konsekwencjalizmu. Dwie ważne filozofie teleologiczne, które często kierują decyzjami podejmowania indywidualnych decyzji biznesowych to egoizm i utylitaryzm. Egoizm definiuje właściwe lub akceptowalne zachowanie w kategoriach jego konsekwencji dla jednostki. Egoiści uważają, że powinni podejmować decyzje, które maksymalizują ich własny interes, który jest różnie definiowany przez każdą osobę. W zależności od egoisty, interes własny można rozumieć jako dobrostan fizyczny, władzę, przyjemność, sławę, satysfakcjonującą karierę, dobre życie rodzinne, bogactwo lub coś innego. W sytuacji podejmowania decyzji etycznych prawdopodobnie zrobi to egoista wybierze alternatywę, która najbardziej sprzyja jego interesom. Wielu uważa, że egoistyczni ludzie i firmy są z natury nieetyczni, zorientowani na krótką metę i chcą wykorzystać każdą okazję do zysku. Niektórzy telemarketerzy demonstrują egoizm, polując na starszych konsumentów, którzy mogą być bezbronni z powodu samotności lub strachu przed utratą niezależności finansowej. Tysiące seniorów pada ofiarą oszukańczych telemarketerów co roku w wielu przypadkach tracą wszystkie oszczędności, a czasem nawet domy. Istnieje jednak również oświecony egoizm. Oświeceni egoiści przyjmują perspektywę dalekosiężną i pozwalają na dobre samopoczucie innych, chociaż ich własny interes pozostaje najważniejszy. Przykładem oświeconego egoizmu jest osoba pomagająca żółwiowi przejść przez autostradę, ponieważ gdyby został zabity, czułaby się zestresowana. Oświeceni egoiści mogą przestrzegać profesjonalnych kodeksów etycznych, kontrolować zanieczyszczenie, unikać oszukiwania w podatkach, pomagać w tworzeniu miejsc pracy i wspierać projekty społeczne nie dlatego, że te działania przynoszą korzyści innym, ale dlatego, że pomagają osiągnąć jakiś ostateczny indywidualny cel, taki jak postęp w ich firmach. Oświecony egoista może zwrócić uwagę kierownictwa na współpracownika, który sporządza fałszywe raporty księgowe, ale tylko po to, aby chronić reputację firmy, a tym samym bezpieczeństwo pracy egoisty. Ponadto oświecony egoista mógłby zostać demaskatorem i zgłosić nadużycie do organu regulacyjnego, aby otrzymać nagrodę za ujawnienie niewłaściwego postępowania. Wróćmy do hipotetycznego przypadku Sama Colta, który musi zdecydować, czy ostrzec wykonawcę mostu, że 3 procent śrub z Midwest Hardware prawdopodobnie jest uszkodzonych. Jeśli jest egoistą, wybierze alternatywę, która maksymalizuje jego własny interes. Jeśli definiuje swój interes własny w kategoriach majątku osobistego, jego osobista filozofia moralna

może skłonić go do wyceny prowizji w wysokości 25 000 dolarów bardziej niż szansy na zmniejszenie ryzyka zawalenia się mostu. W rezultacie egoista może równie dobrze rozwiązać ten dylemat etyczny, milcząc na temat wskaźnika defektów śrub, mając nadzieję na wygranie sprzedaży i 25 000 dolarów prowizji. Może uzasadniać, że istnieje niewielka szansa na trzęsienie ziemi, że śruby nie byłyby czynnikiem w dużym trzęsieniu ziemi, a nawet gdyby wadliwe śruby były czynnikiem, nikt nie byłby w stanie udowodnić, że spowodowały zawalenie się mostu. Podobnie jak egoizm, utylitaryzm dotyczy konsekwencji, ale w przeciwieństwie do egoisty utylitarysta szuka największego dobra dla jak największej liczby ludzi. Utylitaryści uważają, że powinni podejmować decyzje, które skutkują największą całkowitą użytecznością lub największą korzyścią dla wszystkich, których decyzja dotyczy. Na przykład, można użyć perspektywy utylitaryzmu, aby argumentować za firmami, które legalnie sprzedają szkodliwe produkty, takie jak tytoń, broń lub alkohol. Argumentowano, że pomimo ich wad legalna sprzedaż jest mniej szkodliwa niż nielegalna i nieuregulowana sprzedaż. Takie podejście wpłynęło na podobne formy ustawodawstwa, takie jak niedawne przepisy w Kolorado i Waszyngtonie zezwalające na regulowaną sprzedaż rekreacyjnej marihuany. Utylitarne podejmowanie decyzji opiera się na systematycznym porównywaniu kosztów i korzyści dla wszystkich zainteresowanych stron. Korzystając z takiej analizy kosztów i korzyści, utylitarny decydent oblicza użyteczność konsekwencji wszystkich możliwych alternatyw, a następnie wybiera tę, która przynosi największe korzyści. Na przykład Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych orzekł, że przełożeni są odpowiedzialni za wykroczenia seksualne pracowników, nawet jeśli pracodawcy nic nie wiedzieli o zachowaniu, decyzja, która ustanowiła surowe standardy dotyczące molestowania w pracy. Jeden z sędziów napisał, że ciężar zapobiegania molestowaniu spoczywa na pracodawcy jako „jeden z kosztów prowadzenia działalności".

Trybunał zdecydował, że największa użyteczność dla społeczeństwa będzie wynikała z zmuszania przedsiębiorstw do zapobiegania nękaniu. Oceniając konsekwencje działania, utylitaryści muszą wziąć pod uwagę wszystkie potencjalne koszty i korzyści dla wszystkich osób, których dotyczy decyzja. Na przykład firma Baxter Pharmaceuticals sprzedaje lek przeciwzakrzepowy zwany heparyną i przez pewien czas dostawcy firmy Baxter w Chinach celowo dzielili swoje partie surowej heparyny na podrobiony produkt, aby obniżyć koszty. Amerykańska Agencja ds. Żywności i Leków (FDA) odkryła problemy z heparyną z Chin, gdy pacjenci zgłaszali trudności w oddychaniu, wymioty, nadmierne pocenie się, gwałtownie spadające ciśnienie krwi, a nawet śmierć. Chiński kryzys skażenia był powiązany z 81 zgonami, a FDA zidentyfikowała chemiczne zanieczyszczenie celowo dodane do nierafinowanej heparyny w celu wydłużenia jej zapasów i zwiększenia jej siły działania. Gdyby dostawcy firmy Baxter Pharmaceuticals przeprowadzili analizę utylitarną i uwzględnili koszty związane z utratą firmy Baxter jako klienta oraz sankcje prawne zarówno ze Stanów Zjednoczonych, jak i Chin, mogliby zdecydować się na uniknięcie używania podrobionego produktu. Zheng Xiaoyu, były szef chińskiego Urzędu ds. Żywności i Leków, został uznany winnym korupcji związanej z tą sytuacją i innymi przypadkami zgonów spowodowanych skażonymi lekami. Został skazany i stracony za branie łapówek i zaniedbanie obowiązków. Utylitaryści używają różnych kryteriów do oceny moralności działania. Niektórzy filozofowie utylitarystyczni argumentują, że należy przestrzegać ogólnych zasad, aby zdecydować, które działanie jest najlepsze. Ci utylitaryści reguł określają zachowanie na podstawie zasad lub reguł zaprojektowanych w celu promowania największej użyteczności, a nie na podstawie indywidualnych badań każdej napotkanej sytuacji. Jedną z takich zasad może być „Przekupstwo jest złe". Gdyby ludzie czuli się swobodnie, oferując łapówki, kiedy tylko mogliby się przydać, świat stałby się chaotyczny; dlatego zasada zakazująca przekupstwa zwiększyłaby użyteczność. Reguła utylitarysta nie przekupiłby urzędnika, nawet w celu zachowania miejsc pracy robotników, ale zamiast tego ściśle przestrzegałby reguły. Utylitaryści reguł nie akceptują jednak automatycznie konwencjonalnych reguł moralnych; Jeśli zdecydowali, że alternatywna reguła będzie promować większą użyteczność, zamiast

tego zalecaliby jej użycie. Inni filozofowie utylitarystyczni argumentowali, że należy ocenić słuszność każdego indywidualnego działania, aby określić, czy przynosi ono największą użyteczność dla jak największej liczby ludzi. Utylitaryści tych aktów badają konkretne działania, a nie ogólne zasady nimi rządzące, aby ocenić, czy przyniosą one największą użyteczność. Zasady takie jak „Przekupstwo jest złe" służą jedynie jako ogólne wytyczne dla utylitarystów czynów. Prawdopodobnie zgodziliby się, że przekupstwo jest generalnie złe, nie dlatego, że z przekupstwem jest coś złego, ale dlatego, że całkowita wartość użyteczności maleje, gdy interesy jednej osoby są przedkładane nad interesy społeczeństwa. Jednak w konkretnym przypadku utylitarny akt mógłby argumentować, że łapówkarstwo jest dopuszczalne. Na przykład menedżerowie ds. Sprzedaży mogą wierzyć, że ich firma nie wygra kontraktu na budowę, chyba że przedstawiciel władz lokalnych dostanie łapówkę, a jeśli firma nie uzyska kontraktu, będzie musiała zwolnić 100 pracowników. Menedżer może zatem argumentować, że przekupstwo jest uzasadnione, ponieważ zachowanie 100 miejsc pracy jest bardziej przydatne niż przestrzeganie prawa. Na przykład Pfizer zapłacił 60 milionów dolarów, aby uregulować zarzuty przekupstwa; Według SEC, firma przekupiła zagranicznych urzędników w Bułgarii, Chinach, Chorwacji, Czechach, Włoszech, Kazachstanie, Rosji i Serbii w celu uzyskania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej.

Ci pracownicy firmy Pfizer mogli zdecydować, że zdobycie kontraktów przyniosło firmie największą użyteczność. Przypuśćmy teraz, że Sam Colt, sprzedawca śrub, jest utylitarystą. Przed podjęciem decyzji przeprowadziłby analizę kosztów i korzyści, aby ocenić, która alternatywa zapewni największą użyteczność. Z jednej strony budowa mostu poprawiłaby drogi i umożliwiłaby większej liczbie osób przekroczenie rzeki Missisipi w celu zdobycia pracy w St. Louis. Projekt stworzyłby setki miejsc pracy, wzmocnił lokalną gospodarkę i zjednoczył społeczności po obu stronach rzeki. Dodatkowo zwiększyłoby to przychody Midwest Hardware, pozwalając firmie na większe inwestycje w badania w celu obniżenia wskaźnika defektów śrub, które produkuje w przyszłości. Z drugiej strony zawalenie się mostu mogłoby spowodować śmierć lub zranienie nawet 100 osób. Ale śruby mają tylko 3 procent wskaźnika defektów, istnieje tylko 50 procent prawdopodobieństwa wystąpienia trzęsienia ziemi gdzieś wzdłuż linii uskoku, a na moście może być tylko kilka samochodów w czasie katastrofy. Po przeanalizowaniu kosztów i korzyści wynikających z sytuacji Sam mógłby zracjonalizować, że budowa mostu za pomocą śrub jego firmy przyniosłaby większą użyteczność (miejsca pracy, jedność, wzrost gospodarczy i rozwój firmy) niż powiedzenie wykonawcy mostu, że śruby mogą się zepsuć podczas trzęsienia ziemi. Jeśli tak, utylitarysta prawdopodobnie nie ostrzegłby wykonawcy mostu o odsetku wad śrub.

Deontologia

Deontologia (od greckiego słowa oznaczającego „etykę") odnosi się do filozofii moralności , które koncentrują się na prawach jednostek i intencjach związanych z określonym zachowaniem, a nie na jego konsekwencjach. Fundamentalne znaczenie dla teorii deontologicznej ma idea, że wszyscy ludzie muszą być jednakowo poważani. W przeciwieństwie do utylitarystów deontolodzy argumentują, że pewnych rzeczy nie powinniśmy robić, nawet w celu maksymalizacji użyteczności. Na przykład deontolodzy uznaliby za niewłaściwe zabicie niewinnej osoby lub popełnienie poważnej niesprawiedliwości wobec kogoś, bez względu na to, o ile większa korzyść społeczna może z tego wyniknąć, ponieważ takie działanie naruszałoby prawa jednostki. Utylitarysta mógłby jednak uznać czyn skutkujący śmiercią osoby za akceptowalny, gdyby to działanie przyniosło większą korzyść. Filozofie deontologiczne uznają pewne zachowania za z natury właściwe, a określenie tej słuszności koncentruje się na indywidualnym aktorze, a nie na społeczeństwie. Dlatego te perspektywy są czasami określane jako niekonsekwencjonalizm, system etyki oparty na szacunku dla osób. Na współczesną deontologię duży wpływ wywarł niemiecki filozof Immanuel Kant, który rozwinął tak zwany imperatyw

kategoryczny: „Działaj tak, jakby maksyma Twojego działania miała stać się z Twojej woli powszechnym prawem natury". Mówiąc najprościej, jeśli czujesz się komfortowo pozwalając wszystkim na świecie zobaczyć, jak popełniasz czyn, i jeśli twoje uzasadnienie dla działania w określony sposób jest odpowiednie, aby stać się uniwersalną zasadą kierującą zachowaniem, to popełnienie tego czynu jest etyczne. Ludzie, którzy pożyczają pieniądze i obiecują je zwrócić bez zamiaru dotrzymania tej obietnicy, nie mogą „uniwersalizować" swojego czynu. Gdyby wszyscy pożyczali pieniądze bez zamiaru ich zwrotu, nikt nie traktowałby poważnie takich obietnic i wszelkie pożyczki zostałyby wstrzymane. Uzasadnienie tego działania nie byłoby odpowiednią uniwersalną zasadą, a aktu nie można uznać za etyczny. Termin natura ma kluczowe znaczenie dla deontologów. Ogólnie rzecz biorąc, deonto logiści uważają naturę zasad moralnych za trwałą i stabilną i uważają, że przestrzeganie tych zasad definiuje etyczność. Deontolodzy uważają, że jednostki mają pewne prawa absolutne, w tym wolność sumienia, wolność wyrażania zgody, wolność prywatności, wolność mowy i rzetelnego procesu. Aby zdecydować, czy zachowanie jest etyczne, deontolodzy szukają zgodności z zasadami moralnymi. Na przykład, jeśli pracownik produkcyjny zachoruje lub umrze w wyniku warunków w miejscu pracy, deontolog może argumentować, że firma musi zmodyfikować swoje procesy produkcyjne, aby poprawić stan, bez względu na koszty - nawet jeśli oznacza to bankructwo firmy, a tym samym powoduje utratę pracy przez wszystkich pracowników. Natomiast utylitarysta przeanalizowałby wszystkie koszty i korzyści modyfikacji procesów produkcyjnych i na tej podstawie podejmie decyzję. Ten przykład jest oczywiście mocno uproszczony, ale pomaga wyjaśnić różnicę między teleologią a deontologią. Krótko mówiąc, filozofie teleologiczne rozważają cele związane z działaniem, podczas gdy filozofie deontologiczne rozważają środki. Wracając ponownie do naszego sprzedawcy śrub, rozważmy deontologicznego Sama Colta. Prawdopodobnie czułby się zobligowany do poinformowania wykonawcy mostu o liczbie defektów ze względu na potencjalną utratę życia, która mogłaby wynikać z zawalenia się mostu spowodowanego trzęsieniem ziemi. Chociaż budowa mostu przyniosłaby korzyści mieszkańcom i przyniosłaby Samowi znaczną prowizję, awaria śrub podczas trzęsienia ziemi naruszyłaby prawa każdej osoby przekraczającej most w czasie zawalenia się. W ten sposób deontologiczny Sam prawdopodobnie poinformowałby wykonawcę mostu o wskaźniku defektów i wskazałby ryzyko trzęsienia ziemi, mimo że prawdopodobnie w rezultacie straciłby sprzedaż. Podobnie jak utylitarystów, deontologów można podzielić na tych, którzy koncentrują się na zasadach moralnych i na tych, którzy skupiają się na naturze samych czynów. Deontolodzy reguł uważają, że zgodność z ogólnymi zasadami moralnymi opartymi na logice determinuje etyczność. Przykłady obejmują imperatyw kategoryczny Kanta i złotą regułę tradycji judeochrześcijańskiej: „Rób innym tak, jak chcesz, aby ci czynili". Takie reguły lub zasady kierujące zachowaniem etycznym są nadrzędne wobec imperatywów, które wyłaniają się z określonego kontekstu. Można argumentować, że Jeffery Wigand - który zdemaskował przemysł tytoniowy, gdy dmuchnął w gwizdek swojego pracodawcy, Brown & Williamson Tobacco - był takim deontologiem reguł. Chociaż kosztowało go to finansowo i społecznie, Wigand zeznał Kongresowi na temat realiów marketingu papierosów i ich wpływu na społeczeństwo.

Deontologia reguł jest określana przez relację między podstawowymi prawami jednostki a zbiorem reguł rządzących zachowaniem. Na przykład właściciel sklepu wideo oskarżony o rozpowszechnianie nieprzyzwoitych materiałów mógłby argumentować z deontologicznego punktu widzenia, że podstawowe prawo do wolności słowa ma pierwszeństwo przed nieprzyzwoitymi lub pornograficznymi aspektami jego działalności. Rzeczywiście, argument o wolności słowa podtrzymał wiele amerykańskich sądów. Kant i deontolodzy reguł wspieraliby proces odkrywania w celu zidentyfikowania kwestii moralnych związanych z misją i celami firmy. Następnie postępowaliby zgodnie z procesem uzasadniania tej misji lub tych celów w oparciu o zasady. Przykładem deontologa reguł jest były dyrektor generalny JetBlue, David Neeleman. Z powodu silnej burzy śnieżnej kilka lotów JetBlue zostało opóźnionych aż o dziewięć godzin na pasie startowym, a pasażerowie zostali zatrzymani

na swoich miejscach. Po tym incydencie Neeleman publicznie przeprosił za złe zarządzanie sytuacją przez jego firmę, przedstawił „Kartę praw klienta" i zaoferował pasażerom, których dotyczy problem, 40 milionów dolarów odszkodowania. Został zastąpiony jako CEO przez Davida Bargera. Pomimo katastrofy niektórzy krytykowali obalenie Neelemana, ponieważ był uważany za wizjonera, który wydawał się bardzo dbać o obsługę klienta. Z kolei deontolodzy akademiccy uważają, że działania są właściwą podstawą do oceny moralności lub etyczności. Ustawa deontologia wymaga, aby przy podejmowaniu i egzekwowaniu decyzji osoba kierowała się słusznością, uczciwością i bezstronnością. Dla deontologów czynów przeszłe doświadczenia są ważniejsze niż zasady; zasady służą jedynie jako wytyczne w procesie decyzyjnym. W efekcie deontolodzy czynów sugerują, że ludzie po prostu wiedzą, że pewne czyny są dobre lub złe, niezależnie od ich konsekwencji. Ponadto deontolodzy czynów uważają, że unikalne cechy konkretnego aktu lub chwili mają pierwszeństwo przed jakąkolwiek regułą. Na przykład wiele osób postrzega gromadzenie danych przez witryny internetowe jako naruszenie prywatności; Niezależnie od określonych reguł lub zasad dowolnej witryny internetowej, wielu użytkowników Internetu chce pozostać w spokoju, chyba że zezwolą na śledzenie ich w trybie online. Prywatność stała się takim problemem, że rząd rozważa wprowadzenie przepisów chroniących użytkowników online. Badania sugerują, że zasady deontologiczne reguł i czynów odgrywają większą rolę w podejmowaniu decyzji przez człowieka niż filozofie teleologiczne. Jak widzieliśmy, kwestie etyczne można oceniać z wielu różnych perspektyw. Każdy omawiany tutaj typ filozofii zapewnia jasną podstawę do podjęcia decyzji, czy dane działanie było dobre, czy złe. Zwolennicy różnych osobistych filozofii moralnych mogą nie zgadzać się w swoich ocenach danego działania, ale wszyscy zachowują się etycznie, zgodnie ze swoimi własnymi standardami. Perspektywa relatywistyczna może być pomocna w zrozumieniu, jak ludzie podejmują takie decyzje w praktyce.

Perspektywa relatywistyczna

Z perspektywy relatywistycznej definicje etycznego zachowania wywodzą się subiektywnie z doświadczeń jednostek i grup. Relatywiści używają siebie lub otaczających ich ludzi jako podstawy do definiowania standardów etycznych, a różne formy relatywizmu obejmują opisową, metaetyczną i normatywną. Relatywizm opisowy odnosi się do obserwacji innych kultur. Różne kultury wykazują różne normy, zwyczaje i wartości, ale te obserwacje nie mówią nic o wyższych kwestiach etycznego uzasadnienia. W tym momencie do gry wkracza relatywizm metaetyczny. Relatywizm metaetyczny zakłada, że ludzie w naturalny sposób postrzegają sytuacje z własnej perspektywy i nie ma obiektywnego sposobu rozwiązywania sporów etycznych między różnymi systemami wartości i jednostkami. Mówiąc najprościej, filozofia moralna jednej kultury nie może być logicznie lepsza od filozofii innej, ponieważ nie istnieje żadna sensowna podstawa do porównań. Ponieważ zasady etyczne są osadzone w określonej kulturze, wartości i zachowania ludzi w jednej kulturze zasadniczo nie wpływają na zachowania ludzi w innej kulturze. Wreszcie na indywidualnym poziomie rozumowania mamy relatywizm normatywny. Normatywni relatywiści zakładają, że opinia jednej osoby jest tak samo dobra jak opinia innej. Podstawowy relatywizm uznaje, że żyjemy w świecie, w którym ludzie mają wiele różnych poglądów i podstaw, na podstawie których uzasadniają decyzje jako dobre lub złe. Relatywista patrzy na grupy wchodzące w interakcje i próbuje określić prawdopodobne rozwiązania w oparciu o konsensus grupowy. Na przykład przy formułowaniu strategii i planów biznesowych relatywista próbowałby przewidzieć konflikty, które mogą powstać między różnymi filozofiami wyznawanymi przez członków organizacji, dostawców, klientów i ogół społeczeństwa. Relatywista obserwuje działania członków zaangażowanej grupy i próbuje ustalić konsensus tej grupy co do danego zachowania. Pozytywny konsensus oznacza, że grupa uważa działanie za etyczne. Jednak takie orzeczenia mogą nie obowiązywać na zawsze. Wraz z rozwojem okoliczności lub zmianą składu grupy, wcześniej akceptowane zachowanie może zostać uznane za niewłaściwe lub nieetyczne lub odwrotnie. Na przykład w zawodzie księgowym tradycyjnie reklamowanie było uważane za nieetyczne. Jednak

reklama zyskała teraz akceptację wśród księgowych. Ta zmiana poglądów etycznych może wynikać ze wzrostu liczby księgowych, który doprowadził do większej konkurencji. Ponadto rząd federalny zbadał ograniczenia nałożone przez grupy księgowe na swoich członków i doszedł do wniosku, że utrudniają one wolną konkurencję. W konsekwencji reklama jest obecnie akceptowalna ze względu na nieformalny konsensus, który pojawił się w tej kwestii w branży księgowej. Jednym z problemów związanych z relatywizmem jest to, że podkreśla różnice między ludźmi, ignorując ich podstawowe podobieństwa. Podobieństwa między różnymi ludźmi i kulturami - takie jak przekonania przeciwko kazirodztwu, morderstwom i kradzieżom lub przekonania, że wzajemność i szacunek dla osób starszych są dobre - mogą być trudne do wyjaśnienia z relatywistycznej perspektywy. Ponadto badania sugerują, że relatywizm jest ujemnie skorelowany z wrażliwością osoby na kwestie etyczne. Tak więc, jeśli ktoś jest relatywistą, będzie mniej prawdopodobne, że wykryje problemy z elementem etycznym. Z drugiej strony menedżerowie o wysokim relatywizmie mogą wykazywać większe zaangażowanie w ukończenie projektu. Wskazuje to, że relatywizm wiąże się z przywiązaniem do wartości i celów grupy, co prowadzi do mniej niezależnego etycznego podejmowania decyzji. Gdyby sprzedawca sprzętu Midwest, Sam Colt, był relatywistą, próbowałby ustalić konsensus przed podjęciem decyzji, czy powiedzieć swojemu potencjalnemu klientowi o odsetku wadliwych śrub. Relatywista Sam Colt przyjrzałby się polityce swojej firmy i ogólnym standardom branżowym w zakresie ujawniania informacji. Mógłby również przeprowadzić nieformalne ankiety wśród swoich współpracowników i przełożonych, a także zapoznać się z branżowymi czasopismami branżowymi i kodeksami etycznymi. Takie badania pomogłyby mu określić konsensus grupowy, który powinien odzwierciedlać różnorodne filozofie moralne. Jeśli dowie się, że polityka firmy i praktyka branżowa sugerują omawianie wskaźników defektów z klientami, dla których wadliwe śruby mogą powodować poważne problemy, może wywnioskować, że istnieje konsensus w tej sprawie. Jako relatywista prawdopodobnie poinformowałby wykonawcę mostu, że niektóre śruby mogą się zepsuć, być może prowadząc do zawalenia się mostu w przypadku trzęsienia ziemi . I odwrotnie, jeśli stwierdzi, że normalną praktyką w jego firmie i branży nie jest informowanie klientów o wskaźnikach wad, prawdopodobnie nie rozmawiałby o odsetku wad śrub z wykonawcą mostu.

Etyka cnoty

Etyka cnoty dowodzi, że etyczne zachowanie polega nie tylko na przestrzeganiu konwencjonalnych norm moralnych, ale także na rozważaniu tego, co dojrzała osoba o „dobrym" charakterze moralnym uznałaby za stosowne w danej sytuacji. Cnota moralna reprezentuje nabyte usposobienie, cenione jako część charakteru jednostki. Gdy jednostki rozwijają się społecznie, zachowują się w sposób, który uważają za moralny. Osoba o cechach charakteru uczciwości będzie skłonna mówić prawdę, ponieważ uważa się to za właściwe podejście do komunikacji międzyludzkiej. Cnota jest uznawana za godną pochwały, ponieważ jest osiągnięciem, które jednostka rozwinęła poprzez praktykę i zaangażowanie. Zwolennicy etyki cnoty często wymieniają podstawowe dobra i cnoty, które są przedstawiane jako pozytywne i przydatne nawyki umysłowe lub kultywowane cechy charakteru. Arystoteles nazwał lojalność, odwagę, dowcip, wspólnotę i osąd jako „doskonałości", których wymaga społeczeństwo. Chociaż wymienienie najważniejszych cnót jest popularnym zadaniem teoretycznym, filozof John Dewey ostrzega, że cnoty nie powinny być rozpatrywane osobno, i zwraca uwagę, że badanie interakcji między cnotami w rzeczywistości daje najlepsze wyobrażenie o integralności charakteru danej osoby. Podejście do biznesu oparte na etyce cnoty można podsumować następująco:

1. Dobre programy etyki korporacyjnej zachęcają do cnoty i uczciwości jednostki.

2. Dzięki roli pracownika w społeczności (organizacji) cnoty te tworzą dobrego człowieka.

3. Ostatecznym celem jednostki jest służenie potrzebom społeczeństwa i dobru publicznemu oraz bycie nagradzanym w swojej karierze.

4. Dobrobyt społeczności idzie w parze z indywidualną doskonałością.

Różnica między deontologią, teleologią i etyką cnoty polega na tym, że dwie pierwsze są stosowane dedukcyjnie do problemów, podczas gdy etyka cnoty jest stosowana indukcyjnie. Etyka cnoty zakłada, że podstawą cnót są społeczne reguły moralne. Nasze systemy polityczne, społeczne i gospodarcze zależą od obecności pewnych cnót wśród obywateli, aby mogły pomyślnie funkcjonować. W istocie etyka cnoty może być traktowana jako dynamiczna teoria prowadzenia działalności gospodarczej. Etyk cnoty wierzy, że pomyślna gospodarka rynkowa zależy od instytucji społecznych, takich jak rodzina, szkoła, kościół i społeczność, w których można pielęgnować cnoty. Te cnoty, w tym uczciwość, zaufanie, tolerancja i powściągliwość, tworzą zobowiązania, które umożliwiają współpracę. W gospodarce rynkowej opartej na cnotach jednostki mają silne bodźce do dostosowywania się do panujących standardów zachowania. Niektórzy filozofowie uważają, że rynek może osłabić cnoty społeczne, ale etycy cnoty uważają, że instytucje ekonomiczne są w równowadze z innymi instytucjami społecznymi i wspierają je. Niektóre z cnót, które mogą być postrzegane jako napędzające gospodarkę rynkową. Lista ta, choć nie jest wyczerpująca, zawiera przykłady rodzajów cnót, które wspierają prowadzenie działalności. Elementy cnoty najważniejsze w transakcjach biznesowych to zaufanie, samokontrola, empatia, uczciwość i prawdomówność. Cechy niecnotliwe to kłamstwo, oszukiwanie, oszustwa i korupcja. W najszerszym znaczeniu pojęcia cnoty pojawiają się we wszystkich kulturach. Problem etyki cnoty pojawia się w jej wdrażaniu w kulturach i pomiędzy nimi. Jeśli firma milcząco zgadza się na korupcję, pracownik, który przestrzega cnót zaufania i prawdomówności, uznałby za niewłaściwe sprzedawanie niepotrzebnych części do naprawy pomimo zgody organizacji na takie działania. Inni pracownicy mogą uważać tego prawdziwego pracownika za wysoce etycznego; Jednak w celu zracjonalizowania własnego zachowania mogą uznać, że jego etyka wykracza poza to, czego wymaga praca lub społeczeństwo. Krytycy etyki cnoty argumentują, że prawdziwa cnota jest celem nieosiągalnym, ale dla etyków cnót ten relatywistyczny argument jest bez znaczenia, ponieważ wierzą w uniwersalność elementów cnoty. Gdyby sprzedawca śrub Sam Colt był etykiem cnoty, rozważyłby elementy cnoty (takie jak uczciwość i zaufanie) i powiedział potencjalnemu klientowi o odsetku wad i obawach związanych z budową mostu. Sam nie uciekłby się do rozdmuchiwania, aby wyjaśnić produkt lub związane z nim zagrożenia, a nawet mógłby zasugerować alternatywne produkty lub firmy, które zmniejszyłyby prawdopodobieństwo zawalenia się mostu.

Sprawiedliwość

Sprawiedliwość to uczciwe traktowanie i należna nagroda zgodnie z normami etycznymi lub prawnymi, w tym skłonność do radzenia sobie z postrzeganą niesprawiedliwością innych. Sprawiedliwość sytuacji opiera się na postrzeganych prawach jednostek i intencjach osób zaangażowanych w interakcję biznesową. Innymi słowy, sprawiedliwość odnosi się do kwestii tego, co poszczególne osoby uważają za należne na podstawie ich praw i wyników w miejscu pracy. Z tego powodu sprawiedliwość częściej opiera się na deontologicznych filozofiach moralnych niż na filozofiach teleologicznych lub utylitarnych. Trzy rodzaje wymiaru sprawiedliwości zapewniają ramy dla oceny różnych sytuacji. Sprawiedliwość dystrybucyjna opiera się na ocenie wyników lub rezultatów relacji biznesowej. Jeśli niektórzy pracownicy uważają, że za tę samą pracę otrzymują niższe wynagrodzenie niż ich współpracownicy, mają obawy co do sprawiedliwości dystrybucyjnej. Sprawiedliwość dystrybucyjna jest trudna do zrealizowania, gdy jeden z członków giełdy zamierza skorzystać z relacji. Szef, który zmusza swoich pracowników do wykonywania większej ilości pracy, aby mógł wziąć więcej wolnego czasu, byłby niesprawiedliwy, ponieważ wykorzystuje swoją pozycję. Sytuacje takie jak ta powodują zachwianie równowagi w sprawiedliwości rozdzielczej. Sprawiedliwość procesowa bierze pod uwagę procesy i

działania, które prowadzą do określonego wyniku. Klimat, który kładzie nacisk na sprawiedliwość proceduralną, pozytywnie wpływa na postawy i zachowania pracowników w zakresie spójności grupy roboczej. Widoczność nadzorców i postrzeganie własnej spójności przez grupę roboczą są wytworem klimatu sprawiedliwości proceduralnej. Gdy istnieje silne poparcie pracowników dla decyzji, decydentów, organizacji i wyników, sprawiedliwość proceduralna jest mniej ważna dla jednostki. W przeciwieństwie do tego, gdy poparcie pracowników dla decyzji, decydentów, organizacji lub wyników nie jest zbyt silne, wtedy ważniejsza staje się sprawiedliwość procesowa. Na przykład Nugget Market w Woodland w Kalifornii ma kulturę korporacyjną, która koncentruje się na pracownikach, którzy tworzą zasady dla każdego sklepu. Ze względu na ekonomię i komentarze pracowników Nugget Market co miesiąc daje pracownikom karty z 10-procentowym rabatem na zakupy spożywcze o wartości 500 USD, a na jednym spotkaniu z uznaniem dla pracowników członkowie zespołu kierowniczego myli samochody wszystkich współpracowników. . W związku z tym Nugget Market wykorzystuje metody sprawiedliwości proceduralnej w celu ustanowienia pozytywnych relacji z interesariuszami poprzez promowanie zrozumienia i włączenia w proces decyzyjny. Wytyczne ONZ dotyczące ochrony konsumentów przyjmują wysoce proceduralną perspektywę sprawiedliwości z uwzględnieniem troski o bezpieczeństwo, prawo do bycia wysłuchanym i prawo do prywatności. Oceny wyników, które nie są konsekwentnie opracowywane i stosowane, mogą prowadzić do problemów z sprawiedliwością procesową. Na przykład obawy pracowników dotyczące nierównych wynagrodzeń dotyczą ich przekonania, że procesy sprawiedliwości w ich firmie są niespójne. Sprawiedliwość interakcyjna opiera się na relacjach między członkami organizacji, w tym na sposobie, w jaki pracownicy i kierownictwo traktują się nawzajem. Sprawiedliwość interakcyjna jest powiązana z uczciwością w interakcjach między członkami. Często wiąże się to z relacją między jednostką a dokładnością informacji dostarczanych przez organizację biznesową. Chociaż sprawiedliwość interakcyjna często odnosi się do tego, jak menedżerowie traktują swoich podwładnych, pracownicy mogą być również winni tworzenia sporów dotyczących wymiaru sprawiedliwości w interakcji. Na przykład wielu pracowników przyznaje, że zostaje w domu, gdy nie są naprawdę chorzy, jeśli czują, że ujdzie im to na sucho. Taka absencja w miejscu pracy kosztuje firmy każdego roku miliony dolarów. Można zastosować wszystkie trzy rodzaje wymiaru sprawiedliwości - rozdzielcze, proceduralne i interakcyjne mierzenie pojedynczej sytuacji biznesowej i uczciwości organizacji i zaangażowanych osób. Ogólnie rzecz biorąc, oceny sprawiedliwości skutkują poszukiwaniem zadośćuczynienia, budowaniem relacji i oceną uczciwości w relacjach biznesowych. Posługując się przykładem Sama Colta, Sam czułby się zobowiązany do poinformowania wszystkich zainteresowanych stron o odsetku wadliwych śrub i możliwych konsekwencjach w celu stworzenia uczciwego procesu transakcyjnego.

STOSOWANIE FILOZOFII MORALNEJ DO PODEJMOWANIA ETYCZNYCH DECYZJI

Jednostki stosują różne filozofie moralne w zależności od tego, czy podejmują decyzję osobistą, czy też decyzję związaną z pracą. Dwie rzeczy mogą wyjaśnić to zachowanie. Po pierwsze, na arenie biznesowej niektóre cele i presja sukcesu różnią się od celów i presji w życiu człowieka poza pracą. W rezultacie pracownik może postrzegać określone działanie jako dobre w sektorze biznesowym, ale niedopuszczalne poza środowiskiem pracy. Niektórzy sugerują, że menedżerowie biznesu różnią się moralnie od innych ludzi. W pewnym sensie jest to poprawne, ponieważ biznes zawiera jedną zmienną, której nie ma w innych sytuacjach: motyw zysku. Różne czynniki składające się na filozofię moralną danej osoby mają różną wagę w sytuacji biznesowej (zysku). Komentarz „To nie jest sprawa osobista, to tylko biznes" pokazuje konflikt, jakiego mogą doświadczyć przedsiębiorcy, gdy ich osobiste wartości nie są zgodne z decyzjami utylitarnymi lub nastawionymi na zysk. Rzeczywistość jest taka, że jeśli firmy nie osiągną zysków, upadną. Jednak fakt ten nie powinien usprawiedliwiać poszukiwania nadmiernych zysków lub wynagrodzenia kadry kierowniczej, kwestii, które są obecnie kwestionowane przez interesariuszy. Drugim powodem, dla którego ludzie zmieniają filozofię moralną, jest kultura

korporacyjna, w której pracują. Kiedy dzieci wchodzą do szkoły, uczą się pewnych zasad, takich jak podnoszenie rąk do mówienia lub proszenie o pozwolenie na skorzystanie z toalety. Tak jest z nowym pracownikiem. Zasady, osobowości i precedensy wywierają presję na pracownika, aby dostosował się do kultury firmy. W miarę jak ten proces zachodzi, filozofia moralna jednostki może się zmienić, aby stać się kompatybilną ze środowiskiem pracy. Wiele osób zna tych, którzy są szanowani za ich dobroć w domu lub w swoich społecznościach, ale podejmują nieetyczne decyzje w miejscu pracy. Nawet Bernard Madoff, sprawca największego planu Ponzi w historii, miał reputację uczciwego obywatela, zanim jego oszustwo zostało odkryte. Oczywiście pojęcie filozofii moralnej jest niedokładne. Z tego powodu filozofie moralne należy oceniać raczej na kontinuum niż jako byty statyczne. Każda filozofia przedstawia idealną perspektywę, a większość osób przechodzi między różnymi filozofiami moralnymi, gdy doświadczają i interpretują dylematy etyczne. Innymi słowy, wdrażanie filozofii moralnych z indywidualnej perspektywy wymaga od jednostek zastosowania własnych przyjętych systemów wartości do rzeczywistych sytuacji. Jednostki oceniają to, co uważają za dobre lub złe, ale w życiu biznesowym podejmują decyzje, które uwzględniają, jak wygenerować największe korzyści przy jak najmniejszej szkodzie. Takie decyzje powinny szanować podstawowe prawa moralne, a także perspektywę uczciwości, sprawiedliwości i dobra wspólnego, ale kwestie te komplikują się w realnym świecie. Problemy pojawiają się, gdy pracownicy napotykają sytuacje etyczne, których nie mogą rozwiązać. Czasami lepsze zrozumienie powodów ich decyzji pomaga pracownikom wybrać właściwe rozwiązania. Na przykład, aby zdecydować, czy powinni oferować łapówki potencjalnym klientom w celu zabezpieczenia dużego kontraktu, handlowcy muszą rozumieć swoją osobistą filozofię moralną, a także podstawowe wartości swojej firmy i odpowiednie przepisy. Jeśli przestrzeganie polityki firmy lub wymogów prawnych jest ważną motywacją dla danej osoby, jest mniej prawdopodobne, że zaoferuje łapówkę. Z drugiej strony, jeśli ostatecznym celem sprzedawcy jest udana kariera i jeśli wręczenie łapówki może skutkować awansem, wówczas łapówka może nie być sprzeczna z filozofią moralną tej osoby dotyczącą dopuszczalnych zachowań biznesowych. Mimo że przekupstwo jest niezgodne z prawem Stanów Zjednoczonych, pracownik może uzasadniać, że łapówkarstwo jest konieczne, „ponieważ wszyscy to robią". Cnotliwe podejście do etyki biznesu, o którym mówiliśmy wcześniej, zakłada, że istnieją pewne ideały i wartości, do których każdy powinien dążyć, aby osiągnąć maksymalny dobrobyt i szczęście społeczeństwa. 39 Aspekty tych ideałów i wartości są wyrażane poprzez specyficzne filozofie moralne poszczególnych osób. Każdego dnia w miejscu pracy pracownicy muszą decydować, co jest dobre, a co nie, i odpowiednio postępować. Jednocześnie, jako członkowie większej organizacji, pracownicy nie mogą po prostu narzucać swoich osobistych perspektyw, zwłaszcza jeśli ściśle trzymają się jednej filozofii moralnej. Ponieważ jednostki nie są w stanie kontrolować większości decyzji podejmowanych w ich środowisku pracy, rzadko mają władzę (szczególnie na stanowiskach kierowniczych na poziomie początkowym i średnim), aby narzucić innym swoje osobiste perspektywy moralne. W rzeczywistości, mimo że zawsze są odpowiedzialni za swoje działania, nowy pracownik prawdopodobnie nie będzie miał swobody podejmowania niezależnych decyzji dotyczących różnych obowiązków zawodowych. Czasami firma podejmuje wątpliwe decyzje z punktu widzenia wartości i filozofii moralnych klientów indywidualnych. Na przykład niektórzy interesariusze mogą uznać browar lub dystrybutora filmów o charakterze jednoznacznie seksualnym za nieetyczny ze względu na ich osobiste perspektywy. Podstawowe wartości firmy określą, w jaki sposób podejmuje ona decyzje, w których sprzeczne są filozofie moralne. Większość firm opracowała misję, kulturę korporacyjną i zestaw podstawowych wartości, które wyrażają sposób, w jaki chcą odnosić się do swoich interesariuszy, w tym klientów, pracowników, systemu prawnego i społeczeństwa. Zwykle niemożliwe jest jednoczesne zadowolenie wszystkich zainteresowanych stron.

ROZWÓJ MORALNY POZNAWCZY I JEGO PROBLEMY

Wiele osób uważa, że jednostki przechodzą przez etapy rozwoju moralnego w miarę postępu ich wiedzy i socjalizacji. W tej części przyjrzymy się modelowi opisującemu ten proces poznawczego rozwoju moralnego. Poznawcze przetwarzanie moralne opiera się na zbiorze literatury psychologicznej, która koncentruje się na badaniu dzieci i ich rozwoju poznawczym. Jednak poznawcze przetwarzanie moralne jest również elementem etycznego podejmowania decyzji, a wiele modeli próbuje wyjaśnić, przewidzieć i kontrolować etyczne zachowanie jednostek. Psycholog Lawrence Kohlberg opracował sześciostopniowy model rozwoju poznawczego. Chociaż model ten nie został specjalnie zaprojektowany dla kontekstów biznesowych, model ten zapewnia interesujące spojrzenie na kwestię filozofii moralnej w biznesie. Zgodnie z modelem poznawczego rozwoju moralnego (CMD) Kohlberga, ludzie podejmują różne decyzje w podobnych sytuacjach etycznych, ponieważ znajdują się na różnych etapach rozwoju moralnego. Sześć etapów zidentyfikowanych przez Kohlberga to:

1. Etap kary i posłuszeństwa. Jednostka na pierwszym etapie Kohlberga definiuje prawo jako dosłowne posłuszeństwo regułom i władzy. Osoba na tym etapie reaguje na reguły i etykiety „dobrych" i „złych" pod względem siły fizycznej tych, którzy te zasady określają. Dobro i zło nie są związane z żadnym wyższym porządkiem ani filozofią, ale raczej z osobą, która ma władzę. Etap 1 jest zwykle związany z małymi dziećmi, ale oznaki rozwoju w stadium 1 są również widoczne w zachowaniu dorosłych. Na przykład niektóre firmy zabraniają swoim kupującym przyjmowania prezentów od sprzedawców. Kupujący na etapie 1 może uzasadniać odmowę przyjęcia prezentów od sprzedawców, odwołując się do zasad firmy lub kupujący może przyjąć prezent, jeśli uważa, że nie ma szans na złapanie i ukaranie.

2. Etap indywidualnego celu instrumentalnego i wymiany. Osoba na etapie 2 definiuje prawo jako to, co służy jej własnym potrzebom. Na tym etapie jednostki nie podejmują już decyzji moralnych wyłącznie na podstawie określonych reguł lub autorytetów; oceniają zachowanie na podstawie jego uczciwości. Na przykład od przedstawiciela handlowego na etapie 2, który po raz pierwszy prowadzi interesy w obcym kraju, zwyczajowo można oczekiwać, że będzie wręczał klientom prezenty. Chociaż wręczanie prezentów może być sprzeczne z polityką firmy w Stanach Zjednoczonych, sprzedawca może zdecydować, że pewne zasady firmy, których celem jest prowadzenie działalności w Stanach Zjednoczonych, nie będą miały zastosowania za granicą. W kulturach niektórych innych krajów prezenty mogą być uważane za część wynagrodzenia. W tym przypadku nie wręczenie prezentu może więc postawić sprzedawcę w niekorzystnej sytuacji. Niektórzy określają etap 2 jako etap wzajemności, ponieważ z praktycznego punktu widzenia decyzje etyczne opierają się na umowie „podrapiesz mnie po plecach, a ja podrapię twoją" zamiast na zasadach lojalności, wdzięczności lub sprawiedliwości.

3. Etap wzajemnych oczekiwań międzyludzkich, relacji i konformizmu. Jednostki na etapie 3 akcentują interesy innych, a nie tylko własne, chociaż motywacja etyczna nadal wynika z przestrzegania zasad. Kierownik produkcji na tym etapie może wykonać polecenie wyższego kierownictwa dotyczące przyspieszenia linii montażowej, jeśli wierzy, że przyniesie to firmie większy zysk, a tym samym pozwoli zaoszczędzić miejsca pracy. Decydując się na przestrzeganie rozkazu, menedżerowie ci nie tylko biorą pod uwagę własne dobre samopoczucie, ale także stawiają się w sytuacji wyższej kadry kierowniczej i współpracowników. Zatem etap 3 różni się od etapu 2 tym, że uczciwość wobec innych jest jednym z etycznych motywów jednostki.

4. Faza ustroju społecznego i utrzymania sumienia. Osoby na etapie 4 określają, co jest słuszne, biorąc pod uwagę ich obowiązek wobec społeczeństwa, a nie tylko wobec niektórych innych ludzi. Obowiązek, szacunek dla władzy i utrzymanie porządku społecznego stają się kluczowe punkty na tym etapie. Na przykład niektórzy menedżerowie uważają, że ochrona prywatności jest obowiązkiem społeczeństwa i dlatego powstrzymują się od monitorowania rozmów pracowników

5. Etap uprzednich praw, umowy społecznej lub użyteczności. Na etapie 5 jednostki troszczą się o przestrzeganie podstawowych praw, wartości i umów prawnych społeczeństwa. Jednostki na tym etapie czują się zobowiązane lub przywiązane do innych grup - innymi słowy, czują, że są częścią umowy społecznej - i uznają, że w niektórych przypadkach prawne i moralne punkty widzenia mogą być sprzeczne. Aby zmniejszyć taki konflikt, osoby z etapu 5 opierają swoje decyzje na racjonalnym obliczeniu ogólnej użyteczności. Na przykład prezes firmy może zdecydować o ustanowieniu programu etycznego, ponieważ zapewnia on bufor przed problemami prawnymi, a firma będzie postrzegana jako odpowiedzialny współtwórca społeczeństwa.

6. Etap uniwersalnych zasad etycznych. Osoba na tym etapie uważa, że prawo jest określone przez uniwersalne zasady etyczne, których każdy powinien przestrzegać. Osoby na etapie 6 uważają, że istnieją niezbywalne prawa, które mają charakter uniwersalny i są konsekwencją. Te prawa, prawa lub umowy społeczne są ważne nie ze względu na prawa lub zwyczaje danego społeczeństwa, ale dlatego, że opierają się na przesłance uniwersalności. Sprawiedliwość i równość to przykłady zasad, które niektóre jednostki i społeczeństwa uznają za uniwersalne. Osoba na tym etapie może być bardziej zainteresowana kwestiami etycznymi społecznymi i dlatego nie może polegać na organizacji biznesowej w zakresie etycznego kierowania. Na przykład przedsiębiorca na tym etapie może argumentować za zaprzestaniem produkcji produktu, który spowodował śmierć i obrażenia z powodu niezbywalnego prawa do życia sprawia, że zabijanie jest złe, bez względu na przyczynę. Dlatego zyski firmy nie stanowią uzasadnienia dla dalszej sprzedaży produktu

Sześć etapów Kohlberga można sprowadzić do trzech poziomów troski etycznej. Na pierwszym poziomie osoba jest zainteresowana swoimi własnymi bezpośrednimi interesami oraz zewnętrznymi nagrodami i karami. Na drugim poziomie jednostka utożsamia prawo ze zgodnością z oczekiwaniami dobrego zachowania szerszej społeczności lub innej znaczącej grupy odniesienia. Wreszcie, na trzecim, „zasadniczym" poziomie, jednostka widzi poza normami, prawami i autorytetem grup lub jednostek. Pracownicy na tym szczeblu podejmują decyzje etyczne bez względu na negatywne naciski zewnętrzne. Jednak badania pokazują, że zdolność większości pracowników do identyfikowania i rozwiązywania dylematów moralnych nie tkwi na tym trzecim poziomie, a ich motywy są często mieszaniną bezinteresowności, interesowności i samolubstwa. Kohlberg sugeruje, że ludzie nadal zmieniają swoje priorytety decyzyjne po latach formacyjnych, a w wyniku czasu, edukacji i doświadczenia mogą zmienić swoje wartości i etyczne zachowanie. W kontekście biznesowym na moralny rozwój jednostki może wpływać kultura korporacyjna, zwłaszcza szkolenia z etyki. Wykazano, że szkolenia i edukacja w zakresie etyki poprawiają wyniki rozwoju poznawczego menedżerów. Z powodu reform korporacyjnych większość pracowników firm z listy Fortune 1000 przechodzi obecnie jakieś szkolenia z zakresu etyki. Szkolenie jest również wymogiem federalnych wytycznych dotyczących kar dla organizacji. Niektórzy eksperci uważają, że doświadczenie w rozwiązywaniu konfliktów moralnych przyspiesza postęp moralny jednostki. Menedżer, który opiera się na określonym zestawie wartości lub reguł, może w końcu spotkać się z sytuacją, w której zasady te nie mają zastosowania. Załóżmy, że Sarah jest menedżerem, którego polityka polega na zwalnianiu każdego pracownika, którego produktywność spada przez cztery kolejne miesiące. Sarah ma pracownika, George'a, którego produktywność ucierpiała z powodu depresji, ale współpracownicy George'a mówią, że Sarah George wyzdrowieje i wkrótce znów osiągnie najlepsze wyniki. Ze względu na okoliczności i postrzeganą wartość pracownika Sarah może nagiąć regułę i zatrzymać George'a. Menedżerowie na najwyższych etapach procesu rozwoju moralnego wydają się być bardziej demokratyczni niż autokratyczni i są bardziej skłonni niż ci na niższych etapach uwzględniać poglądy etyczne innych osób zaangażowanych w etyczną sytuację decyzyjną. Kilka problemów związanych z CMD wiąże się z jej początkami. Te problemy nazwano teorią trzech trafień. Oryginalna praca Kohlberga dotycząca CMD pochodzi z badań psychologa i filozofa Jeana Piageta z dziećmi na temat natury i rozwoju inteligencji. Kiedy Kohlberg

przekazał teorię Piageta dorosłym, nie wziął pod uwagę pełnego funkcjonowania i rozwoju mózgu dorosłego (Strike One). Z perspektywy filozoficznej CMD opowiada się za hierarchiczną lub stopniową progresją filozofii moralnych, zaczynając od najniższej do najwyższej. Jest to sprzeczne z podstawową filozofią moralną, ponieważ nie ma hierarchii. Każda filozofia moralna powinna być równa pozostałym (uderzenie drugie). Wreszcie badania sugerują, że CMD ma wysoką wiarygodność, ale nie trafność. Na przykład, jeśli osoba strzela do celu i wszystkie strzały są blisko siebie, można stwierdzić, że jest to wysoka niezawodność. Jeśli jednak wszystkie strzały są skierowane w dół i po prawej stronie, a celem było trafienie w środek, to masz niską trafność (uderzenie trzecie). W rezultacie ważne jest, aby zachować ostrożność podczas korzystania z CMD w celu wyjaśnienia, dlaczego dobrzy ludzie podejmują złe decyzje

Zbrodnia z białym kołnierzem

Dla wielu ludzi terminy przestępstwo i przestępstwo kojarzą się z gwałtem, podpaleniem, napadem z bronią w ręku lub morderstwem. Te brutalne zbrodnie są niszczycielskie, ale nie mniej destrukcyjne niż przestępstwa popełniane co roku przez pokojowych przestępców biznesowych. Tak zwana przestępczość białych kołnierzyków (WCC) wyrządza więcej szkód w postaci strat pieniężnych i emocjonalnych w ciągu jednego roku niż brutalne przestępstwa w ciągu kilku lat łącznie. Przestępcy umysłowi to zazwyczaj dobrze wykształceni ludzie na stanowiskach związanych z władzą, zaufaniem, szacunkiem i odpowiedzialnością w firmie lub organizacji. Popełniają nielegalne działania dla osobistych i / lub organizacyjnych korzyści, nadużywając zaufania i autorytetu, które zwykle są związane z ich stanowiskami. Ofiary WCC często ufają konsumentom, którzy uważają, że firmy są legalne.

Na pierwszy rzut oka rozstrzygnięcie, co stanowi przestępstwo umysłowe, wydaje się dość proste. Według Departamentu Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych, WCC to „przestępstwo bez użycia przemocy obejmujące oszustwo, ukrywanie, podstęp i inne oszukańcze działania". Dyrektor korporacyjny, który manipuluje giełdą, oszustem podatkowym lub lekarz, który fałszywie wystawia rachunki za Medicaid, to oczywiste przestępcy w białych kołnierzykach. Ale urzędnik państwowy, który przyjmuje nielegalne płatności, jest również przestępcą umysłowym i winnym oficjalnej korupcji. Ponadto dyrektor korporacji, który aprobuje nielegalne usuwanie toksycznych odpadów, jest przestępcą umysłowym winnym naruszania przepisów środowiskowych. Internetowa przestępczość umysłowa to coraz większy problem na całym świecie. Ponieważ wiele firm polega na zaawansowanych systemach technologicznych, każdy, kto ma możliwość włamania się do systemu, może uzyskać dostęp do bardzo wrażliwych informacji niezbędnych do popełnienia WCC. WCC, które wcześniej powstały na szczycie organizacji, obecnie występują na każdym poziomie firmy. Typowe przestępstwa umysłowe online obejmują niedostarczenie towarów lub płatności, oszustwa związane z FBI i kradzież tożsamości. Przestępczość umysłowa to poważny problem w świecie finansów. Na przykład finansista R. Allen Stanford prowadził program Ponzi, który kosztował inwestorów miliardy. Wykorzystał swoje korzenie południowych baptystów jako trampolinę do promowania swojego planu finansowego, używając fragmentów takich jak Księga Przysłów 13:11: „Bogactwo wynikające z planów szybkiego wzbogacenia się szybko znika; bogactwo dzięki ciężkiej pracy rośnie ". Byli pracownicy stwierdzili, że mieszanka wiary religijnej, osobistych więzi i przywództwa Stanforda stworzyła kulturę wspierającą ciężką pracę i promocję bankowych certyfikatów depozytowych, a także pośrednio promowała 8-miliardowy program Ponzi w Stanford. Firmę cechowały również więzi rodzinne, ponieważ kilku pracowników było powiązanych z kluczowymi osobami zarządzającymi w firmie. Stanford został później skazany i otrzymał 110-letni wyrok. Inny przypadek przestępstwa umysłowego dotyczy również znanego finansisty. Russell Wasendorf Sr., dyrektor generalny firmy brokerskiej Peregrine Financial Group, zajmującej się kontraktami terminowymi, powiedział, że nie ma innej alternatywy niż fałszowanie

danych finansowych, aby mógł utrzymać swoją firmę i styl życia. Jego osobisty styl życia obejmował osobistego czterogwiazdkowego szefa kuchni, 6,9 miliona dolarów polisy ubezpieczeniowej na życie, odrzutowiec Hawker Beechcraft 400 A i budynek biurowy o wartości 20 milionów dolarów. Wassendorf został skazany na pięćdziesiąt lat więzienia za kradzież 215,5 miliona dolarów w ciągu dwudziestu lat. Podczas gdy wiele osób w biznesie uważa, że takie surowe wyroki są wygórowane z powodu trwałego uszczerbku na reputacji i że są to przestępstwa pokojowe, inni twierdzą, że okradzenie na muszce jest mniej niszczące niż praca i oszczędzanie na całe życie tylko po to, aby odkryć ofiary wykonane były bez znaczenia. Przestępczość umysłowa stale rośnie. W 2012 roku konsumenci stracili ponad 1,4 miliarda dolarów z powodu oszustw. Kilka typowych przestępstw białych kołnierzyków obejmuje naruszenia przepisów antymonopolowych, oszustwa komputerowe i internetowe, oszustwa związane z kartami kredytowymi, oszustwa związane z upadłością, oszustwa związane z opieką zdrowotną, uchylanie się od płacenia podatków, łamanie przepisów ochrony środowiska, wykorzystywanie informacji poufnych, przekupstwo, nielegalne prowizje, pranie pieniędzy i kradzież tajemnic handlowych. W odpowiedzi na wzrost przestępczości białych kołnierzyków rząd USA zintensyfikował wysiłki w celu jej zwalczania. Rząd jest zaniepokojony destabilizującym wpływem WCC na amerykańskie gospodarstwa domowe i ogólnie na gospodarkę. Rząd może obciążać osoby fizyczne i korporacje za przestępstwa WCC. Kary obejmują grzywny, areszt domowy, pokrycie kosztów ścigania, przepadek i karę pozbawienia wolności.

Sankcje są jednak często zmniejszane, jeśli oskarżony bierze odpowiedzialność za przestępstwo i pomaga władzom w prowadzeniu śledztwa. Wiele osób uważa, że rząd nie poświęca wystarczających środków na walkę z WCC. Dlaczego ludzie popełniają przestępstwa umysłowe? Zwolennicy perspektywy dewiacji organizacyjnej argumentują, że korporacja jest żywym, oddychającym organizmem, który zbiorowo może stać się dewiantem. Kiedy firmy prowadzą życie odrębne i odrębne od osób biologicznych, kultura korporacyjna firmy wykracza poza jednostki, które zajmują te stanowiska. Z czasem wzorce działań ulegają zinstytucjonalizowaniu w organizacji, a wzorce te czasami zachęcają do nieetycznych zachowań. Inną częstą przyczyną WCC są poglądy i zachowania znajomych w organizacji. Pracownicy, przynajmniej częściowo, samodzielnie wybierają osoby, z którymi współpracują w ramach organizacji. W przypadku firm zatrudniających dużą liczbę etycznych lub nieetycznych pracowników, osoby niezdecydowane co do swojego zachowania (około 40 procent biznesmenów) są bardziej skłonne do współpracy ze swoimi współpracownikami. Ponadto częstość występowania WCC ma tendencję do wzrostu w latach następujących po recesji gospodarczej. Kiedy firmy się zmniejszają, stresujący klimat biznesowy może złościć niektórych pracowników i zmusić innych do działania z desperacji. Ponadto, gdy firmy zaczynają się rozwijać i rozwijać, oszuści znajdują luki w procesach korporacyjnych i wykorzystują możliwości rozwoju. Wreszcie, podobnie jak w przypadku przestępców w populacji ogólnej, istnieje możliwość, że niektórzy przedsiębiorcy mogą mieć z natury przestępcze osobowości. Korporacyjni psychopaci lub menedżerowie, którzy są pokojowi, samolubni i pozbawieni skruchy, istnieją w wielu dużych korporacjach. Psychopaci korporacyjni mogą być bardziej skłonni do stosowania moralnego wycofania się, w którym przeformułowują jednostki lub działania w określonej sytuacji, aby przekonać się, że pewne standardy etyczne nie mają zastosowania. Pracownicy korporacyjnych psychopatów rzadziej uwierzą, że ich organizacja jest społecznie odpowiedzialna, organizacja wykazuje zaangażowanie na rzecz pracowników lub otrzymują uznanie za swoją pracę. Niektóre organizacje używają testów osobowości do przewidywania zachowań, ale takie testy zakładają, że indywidualne wartości i filozofie są stałe; dlatego wydają się nieskuteczne w zrozumieniu motywacji przestępców umysłowych. Przyczyny wzrostu WCC nie są łatwe do określenia, ponieważ wiele zmiennych może powodować, że dobrzy ludzie podejmują złe decyzje. Przedsiębiorcy muszą zarabiać na przychodach i musi istnieć, fakt, który skłania ich orientację w stronę teleologii i tworzy kulturę, w której przestępstwa białych kołnierzyków mogą zostać znormalizowane. W tabeli 6–5 wymieniono najważniejsze uzasadnienia podawane przez sprawców przestępstw białych

kołnierzyków. Federalne wytyczne dotyczące wyroków dla organizacji stanowią, że wszystkie organizacje powinny opracować skuteczne programy etyki i zgodności, a także kontrole wewnętrzne, aby zapobiegać WCC.

INDYWIDUALNE CZYNNIKI ETYKI BIZNESU

Oczywiście nie wszyscy zgadzają się co do roli zbiorowych filozofii moralnych w podejmowaniu decyzji etycznych w organizacji. Niestety, wiele osób uważa, że indywidualne wartości są głównym motorem etycznych zachowań w biznesie. To przekonanie może być przeszkodą w ocenie ryzyka etycznego i zapobieganiu niewłaściwemu postępowaniu w kontekście organizacyjnym. Wartości moralne wyuczone w rodzinie oraz poprzez religię i edukację są z pewnością kluczowymi czynnikami wpływającymi na podejmowanie decyzji, ale jak wskazano w modelach w Rozdziale 5, wartości te są tylko jednym z czynników. Wiele szkół biznesu koncentruje się w swoich programach głównie na charakterze osobistym lub rozwoju moralnym, wzmacniając przekonanie, że pracownicy mogą kontrolować swoje środowisko pracy. Chociaż osobisty kompas moralny jest ważny, nie wystarczy, aby zapobiec niewłaściwemu postępowaniu etycznemu w kontekście organizacyjnym. Według konsultanta ds. Etyki Davida Geblera: „Większość nieetycznych zachowań nie ma na celu osiągnięcia osobistych korzyści, lecz osiągnięcie celów związanych z wynikami". Stwierdzono, że nagrody za osiąganie celów związanych z wynikami i ogólnie kultura korporacyjna są najważniejszymi czynnikami wpływającymi na etyczne podejmowanie decyzji, zwłaszcza dla współpracowników i menedżerów. Rozwój silnych umiejętności w zakresie etycznego rozumowania prawdopodobnie doprowadzi w przyszłości do podejmowania bardziej etycznych decyzji biznesowych niż zindywidualizowana edukacja charakteru dla każdego pracownika. Wyposażenie pracowników w umiejętności intelektualne, które pozwolą im zrozumieć i rozwiązać złożone dylematy etyczne, jakie napotykają w złożonych kulturach korporacyjnych, pomoże im w podejmowaniu właściwych decyzji. Miejmy nadzieję, że takie podejście uchroni pracowników przed negatywnym wpływem presji rówieśników i usypianiem przez nieetycznych menedżerów. Model rozwoju postaci w West Point koncentruje się na tym, że kompetencje i charakter muszą być rozwijane jednocześnie. Model ten zakłada, że do rozumowania etycznego należy podchodzić w kontekście określonego zawodu. Wojsko było skuteczne w nauczaniu umiejętności i rozwijaniu zasad i wartości, które można wykorzystać w większości sytuacji, z którymi spotyka się żołnierz. W podobny sposób księgowi, menedżerowie i marketerzy muszą rozwinąć etyczne rozumowanie w kontekście swojej pracy.

PODSUMOWANIE

Filozofia moralna odnosi się do zbioru zasad lub reguł, według których ludzie decydują, co jest dobre, a co złe. Te zasady lub reguły zawierają wytyczne dotyczące rozwiązywania konfliktów i optymalizacji wzajemnych korzyści osób żyjących w grupach. Przedsiębiorcy kierują się filozofiami moralnymi podczas formułowania strategii biznesowych i rozwiązywania określonych problemów etycznych, nawet jeśli nie zdają sobie z tego sprawy.

Filozofie teleologiczne lub konsekwencjalistyczne stanowią, że czyny są moralnie słuszne lub dopuszczalne, jeśli przynoszą pożądany skutek, taki jak urzeczywistnienie interesu własnego lub użyteczności. Egoizm definiuje właściwe lub akceptowalne zachowanie w kategoriach konsekwencji dla jednostki. W sytuacji podejmowania decyzji etycznych egoista wybiera alternatywę, która najbardziej przyczynia się do jego własnego interesu. Egoizm można dalej podzielić na hedonizm i oświecony egoizm. Utylitaryzm dotyczy maksymalizacji całkowitej użyteczności lub zapewnienia jak największych korzyści jak największej liczbie ludzi. Podejmując decyzje etyczne, utylitaryści często przeprowadzają analizy kosztów i korzyści, które uwzględniają koszty i korzyści dla wszystkich zainteresowanych stron. Utylitaryści reguł określają zachowanie na podstawie reguł zaprojektowanych

w celu promowania największej użyteczności, a nie poprzez badanie konkretnych sytuacji. Utylitaryści aktów badają samo działanie, a nie reguły rządzące działaniem, aby określić, czy skutkuje ono największą użytecznością. Filozofie deontologiczne, czyli niekonsekwencjonalistyczne, koncentrują się na prawach jednostek i intencjach stojących za określonym zachowaniem jednostki, a nie na jego konsekwencjach. Generalnie deontolodzy uważają naturę zasad moralnych za trwałą i stabilną i wierzą, że przestrzeganie tych zasad definiuje zachowanie etyczne. Jak wierzą deontolodzy ‚jednostki mają pewne prawa absolutne, których należy przestrzegać. Deontolodzy reguł uważają, że zgodność z ogólnymi zasadami moralnymi determinuje zachowanie etyczne. Deontolodzy aktu uważają, że działania są właściwą podstawą do oceny moralności lub etyczności, a reguły służą jedynie jako wytyczne. Zgodnie z perspektywą relatywistyczną definicje zachowań etycznych wywodzą się subiektywnie z doświadczeń jednostek i grup. Relatywista obserwuje zachowanie w odpowiedniej grupie i próbuje określić, do jakiego stopnia członkowie grupy konsensusu dochodzą w danej kwestii. Etyka cnót stwierdza, że to, co jest moralne w danej sytuacji, jest nie tylko tym, czego domaga się moralność konwencjonalna czy obowiązujące definicje społeczne, choćby uzasadnione, ale także tym, co osoba o „dobrym" charakterze moralnym uznałaby za stosowne. Ci, którzy wyznają etykę cnoty, nie wierzą, że cel uświęca środki w każdej sytuacji. Pojęcie sprawiedliwości w biznesie odnosi się do uczciwego traktowania i należnego wynagrodzenia zgodnie z normami etycznymi lub prawnymi. Sprawiedliwość dystrybucyjna opiera się na ocenie wyniku lub rezultatów relacji biznesowej. Sprawiedliwość procesowa opiera się na procesach i działaniach, które przynoszą rezultaty lub rezultaty. Sprawiedliwość interakcyjna opiera się na ocenie procesu komunikacji w biznesie. Pojęcie filozofii moralnej nie jest dokładne; filozofie moralne można oceniać tylko w kategoriach kontinuum. Osoby stosują różne filozofie moralne w zależności od tego, czy podejmują decyzję osobistą, czy w miejscu pracy. Zgodnie z modelem poznawczego rozwoju moralnego Kohlberga, jednostki mogą podejmować różne decyzje w podobnych sytuacjach etycznych, ponieważ znajdują się na innym etapie rozwoju moralnego. W modelu Kohlberga ludzie przechodzą przez sześć etapów rozwoju moralnego: (1) kara i posłuszeństwo; (2) indywidualny instrumentalny cel i wymiana; (3) wzajemne oczekiwania, relacje i konformizm międzyludzki; (4) system społeczny i utrzymanie sumienia; (5) wcześniejsze prawa, umowa społeczna lub użyteczność; oraz (6) uniwersalne zasady etyczne. Sześć etapów Kohlberga można dalej sprowadzić do trzech poziomów troski etycznej: bezpośredni interes własny, oczekiwania społeczne i ogólne zasady etyczne. Poznawczy rozwój moralny może nie wyjaśniać tak bardzo, jak kiedyś sądzono. Przestępstwo umysłowe ma miejsce, gdy wykształcona osoba, która ma władzę, zaufanie, szacunek i odpowiedzialność popełnia czyn niezgodny z prawem w związku ze swoim zatrudnieniem i nadużywa zaufania i autorytetu zwykle kojarzonego ze stanowiskiem osobistym i / lub korzyści organizacyjne. Przestępczość umysłowa nie jest szczegółowo badana, ponieważ tego typu zachowanie zwykle nie przychodzi na myśl, gdy ludzie myślą o przestępstwach; sprawca (lub organizacja) cieszy się zaufaniem i poważaniem; kryminologia i systemy wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych patrzą na przestępczość w białych kołnierzykach inaczej niż na zwykłe przestępstwa; i wielu badaczy nie wyszło poza kwestie definicyjne.

Wydaje się, że nowe osiągnięcia technologiczne zwiększają możliwość popełniania przestępstw białych kołnierzyków przy mniejszym ryzyku. Poszczególne czynniki, takie jak religia, intensywność moralna i przynależność zawodowa danej osoby, mogą wpływać na proces podejmowania decyzji przez pracownika. Wpływ świadomości etycznej, uprzedzeń, konfliktów, typu osobowości i inteligencji na zachowania etyczne pozostaje niejasny. Wiemy tylko, że wzajemne relacje między filozofiami moralnymi, wartościami i biznesem są niezwykle złożone.